

Götaren

Nummer 5 Arg. 4 Juli 1957

Allting går om man vill nånting - en solskenshistoria om Hellasledarna Karl-Erik Eriksson Och Olle Gaimar. Som du kanske kommer ihåg bönade vi i ett föregående nummer om en liten hjälp beträffande logi för någon tysk grabb, tillhörande en grupp om 40 ungdomar, som önskade svenskt idrottsutbyte. Det var då meningen, att Hellas, Bromma och Tureberg skulle dela på truppen, så det skulle bara bli 12-15 man per förening. De båda sistnämnda föreningarna hoppade av och så var det bara Hellas kvar. Karl-Erik tänkte då, att nog skulle han kunna ordna för en mindre trupp under alla förhållanden (något svar på vår appell kom inte och det må vara hänt). Emellertid - efter diverse skrivelser såg det ut som om tyskarnas Sverige-tripp inhiherats. Men se det var fel - något misstag i postgången måste föreligga - ty torsdagen den 16 aug. ankommer ett telegram, som anmälde, att truppen (39 personer) skulle anlända till Centralen påföljande dag klockan 20. En normal människa hade väl vid denna underrättelse gått under jorden eller åtminstone fått dondampen. Inte så Karl-Erik, som satte sig ned vid skrivbordet och telefonen och blev sittande där till kl. 2 på natten. Sen ska vi fatta oss kort och tala om, vad som hände.

Kl. 19.30 på fredagen var en liten välkomstkommité församlad vid Centralen. Lennart Moberg, en tyskfödd fru och min grabb hade fått uppdraget att vara tolkar, då vi andra endast behärskar teckenspråket. Kl. 19.45 svänger en elegant tysk buss upp mitt framför ingången till Centralen (någon svensk buss har väl aldrig vågat försöket) - vi som trodde, att gänget skulle komma med tåget.

Nåväl - Karl-Erik och Olle tog hela gänget med sig i bussen och planterade ut grabbarna i de förläggningar, som ordnats under dagen.

Program för lördagen snoddes ihop på natten - matfrågan var ett kvistigt kapitel, då man ej kunde räkna med Hellasgården, som har varit och är upptagen av idrottskurser. Men också den saken ordnade sig fint. Vidare blev det sightseeing och på kvällen fick hela gänget titta på SM i stadion (stadionchefen Tage Ericsson - gammal hellensk trestegsskuttare och inomhushoppare skall ha tack för tillmötesgåendet).

På söndagen började tävlingarna på Johanneshov kl. 9 i strålande sol (det var föresten fint väder under hela besöket. Trots den knappa tiden hade man lyckats trumma ihop Hellas-ungdomarna - det fattades några av de bättre i A-gruppen - och fullt antal funktionärer. Kl. 12 var tävlingarna klara med tysk vinst i A-gruppen och hellensk i B. Sammanlagt blev det Hellasseger. Och sen iväg med bussen och Gaimers "morotsexpress" till mathak och därefter ut till Hellasgården, där det bjöds på bad, Kaffe med dopp och läskedrycker. Kl. 16.30 var man åter uppe i Stadion och blev insläppta av stadionchefen själv.

På måndagen var det sightseeing och avskedslunch och kl. 15 rullade bussen ut från Stockholm mot hemtrakterna. Slutet gott - allting gott. Allting går ....

Tänk på detta, när vi nu talar om kräftträffen igen. Torsdagen den 29 samlas vi vid Hellasgården kl. 19 - Till att börja med blir det instruktion i bågskytte och kanske litet pilkastning för att sträcka på armarna. Det är meningen, att vi ska få spänna bågen och försöka träffa tavlan. Finns intresse, kan det också bli en bågskytte-sektion. Det är ju fina marker därute. Efter kaffet "rundsacker" Lennart Brunnhage om segling och har lovat visa en film också. Anmälningarna - glöm inte dem nu, då det gäller så ömtåliga saker som kräftor - till Hellasgården 16 07 02 minst två dagar före. Vi tillhandahåller fludium.

Bror "Sotarn" Blomkvist fyller 70 år den 8 september. Han var på sin tid en av Hellas bästa sprinters och hans hjärta har under alla åren klappat varmt för klubben. Synligt bevis härför är ordet donator, som står ordentligt präntat i vår medlemsmatrikel. Som vanligt bifogar vi ett kort för event. användning.

Jubileumsfonden skall vi återkomma till. Den härliga sommaren och semestrarna inbjuder ju inte till diverse sammanträden. Men de kommer ....

Erik "Lillen" Holm 45-årigt spänstfenomen, var med om att säkra det 12. polomästerskapet. Återigen - allting går ...

Vi ska inte bråka om årsavgiften mera. Den som känner med sig att avgiften för 1955 inte inbetalts kan ju ta sig en funderare. Ett är dock säkert - femman faller i god jord. Det har åtminstone en, som hänger med litet i klubbarbetet, till fullo insett. Hej.